Doğan Kardeş

SAYI 8 | 19 ŞUBAT 1973 | 100 KURUŞ

KÜÇÜK ALİ EN BÜYÜK DOSTUYLA

KAPLANLAR VADİSİ

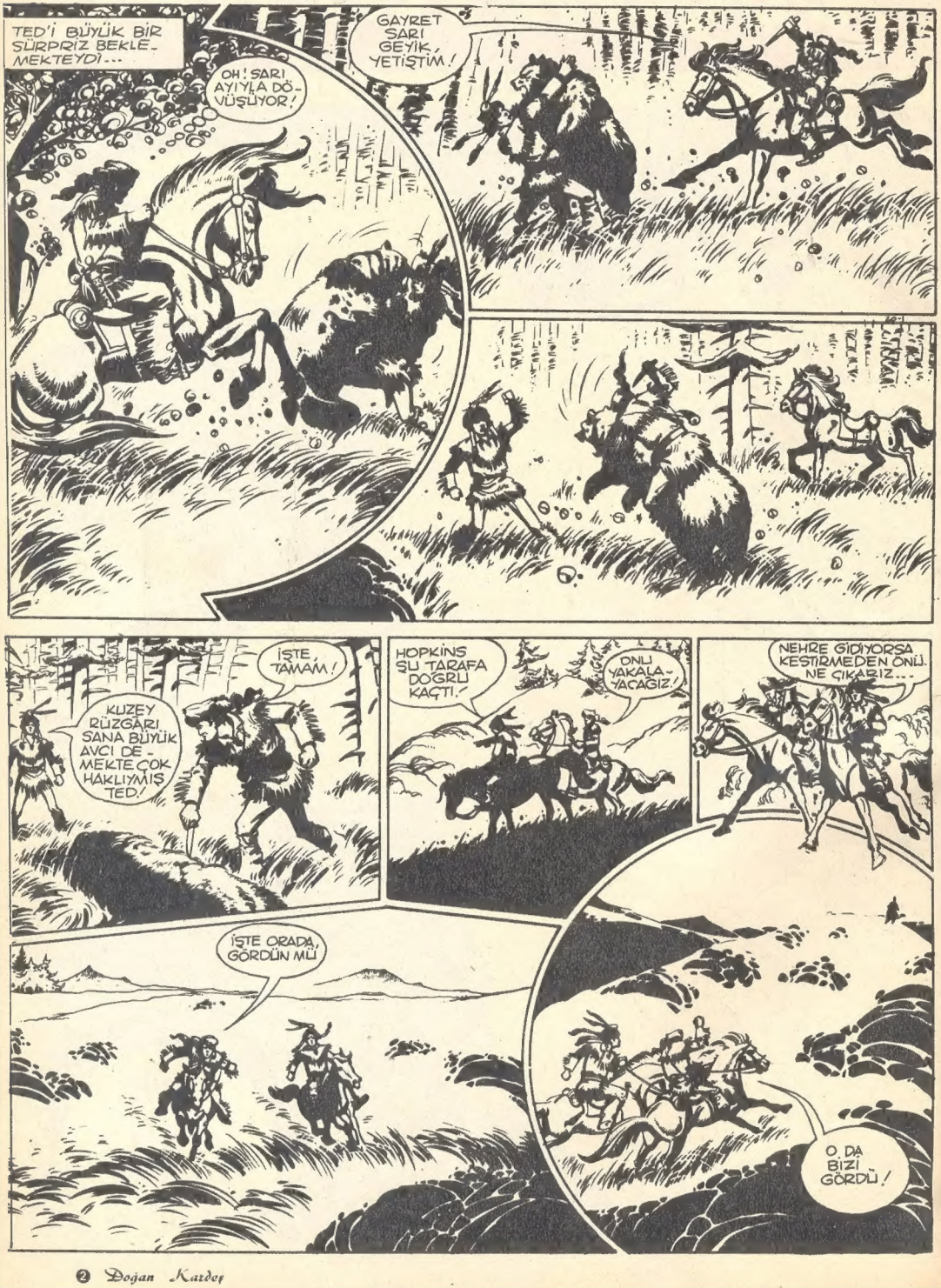

ÖZET: Büyük Avcı Ted, kızılderilileri kışkırtan beyazları aramaktadır. Ama Kregerle Hopking Ted'le Sarıgeyik'i birbirine düşünmeye çalışırlar. Çabaları boşa gitmiştir. İki adam çok geçmeden dost olurlar.

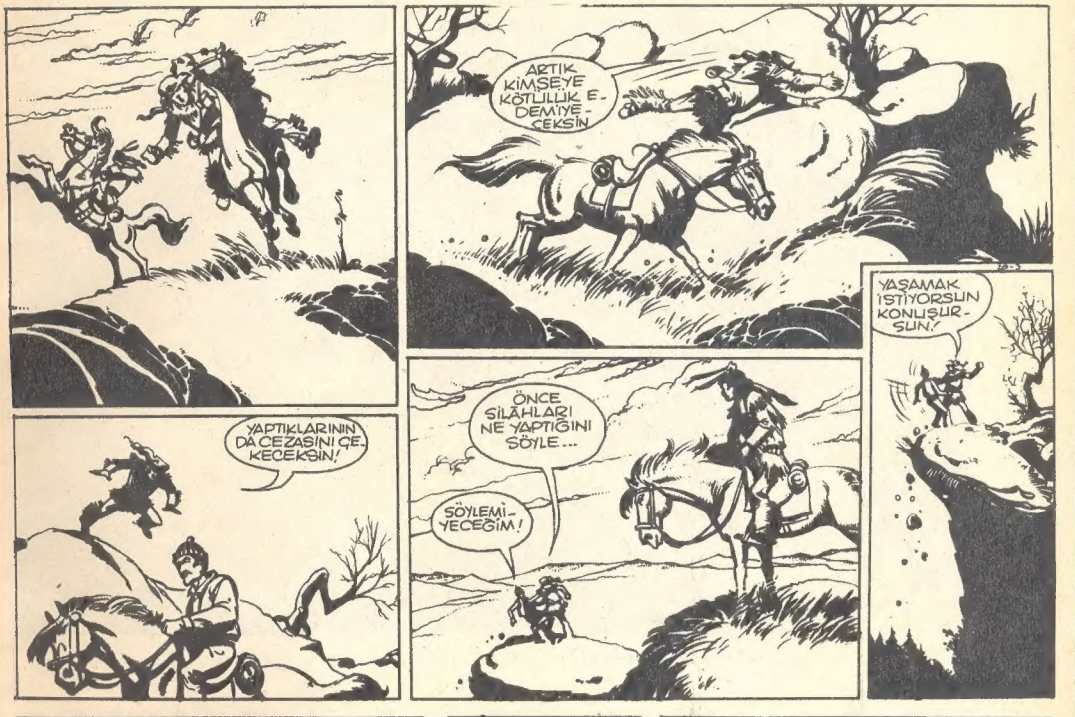

ARKASI VAR

At günümüzde memeliler içinde en hızlı koşan hayvandır.

ATIN ATALARI NASILDI?

At, zamanımızda yaşayan memeli hayvanlar arasında düz sahada koşuya en elverişli olanıdır. Atlar insanlar tarafından ehlileştirilmeden önce yabani bir halde otluk steplerde yaşarlardı. Ehlileştiğinden bu yana çok değişikliklere uğrayan bu güzel hayvanın bir ucu yere değen tek parmaklı ayakları, onun yürüyüşüne bir zerafet verir. Ama atın milyonlarca yıl önce yaşamış ataları incelendiği zaman, bunların arasında üç ve beş parmaklı olanlara da rastlanmaktadır.

Beş parmaklı olan ve bir attan çok vücut yapısı bakımından köpeği andıran hirakoteryum altmış milyon yıl önce yaşayan atın atalarındandır. Uzun kuyruğu ve başının at özellikleri taşımasıyle köpekten ayrılan bu yaratığın yaprak ve alçak bitkilerle beslendiği tahmin edilir.

Hirakoteryum'dan 10 milyon yıl sonra yaşayan ve atın diğer bir atası olan Mezohipos'un ayak yapısı diğerinden farklıdır. Bu defa parmak sayısı üçe inmiştir. Bu hayvanın vücut yapısı üçe inmiştir. Bu hayvanın vücut yapısı ata daha çok benzer. Kuyruğu atınkinden daha kısa, bacakları uzun, ama boyu bir keçininki kadar olan Mezohipos'un Kuzey Afrika'da sürüler halinde yaşadığı sanılmaktadır.

Zamanla diğer at türleri birbirini takip etmiş, bu arada dış görünüşleri gitgide daha çok ata yaklaşmıştır.

Peki atın beş parmaklı halden tek parmaklı hale geçişini neyle izah edeceğiz?.. Niçin bu değişime uğramış, bunun ne faydası olmuştur?

Bunu bir deneyle açıklamak mümkün.

Elinizi parmaklarınız açıkken yere yapıştırın, sonra avucunuzun içini yavaş yavaş dikleştirmeye başlayın. Önce baş, sonra küçük parmağın yerden kalktığını göreceksiniz. Diğer parmaklar da onları takip edecektir. Ve böylece el daha kuvvetli bir şekilde yere basacaktır. İşte atta da böyle olmuştur. Daha iyi iş görebilmesi için tabiat onun tek parmaklı hale gelmesini sağlamıştır. Böylece at, doğudaki memeliler arasında en hızlı koşar hale gelmiştir.

ATIN BAŞLICA YÜRÜYÜŞ ŞEKİLLERİ

Atların başlıca yürüyüş şekilleri şunlardır.

ADETA: Atın kendi halinde, muntazam bir ses çıkarmadan

yürüyüşüne bu isim verilmiştir.

TIRIS: Binicilerin hızlı dedikleri tırısta atın önce sol ile art sağ ayağı aynı anda, sonra diğerleri yerden kalkar ve bu muntazam bir şekilde devam eder.

RAHVAN: Tırıstakinin aksine atın iki ayağı aynı anda hareket eder.

DÖRTNAL: Atın en hızlı koşuş şeklidir. Dörtnalda atın her iki art ayağı birbiri peşinden yerden kesilir ve bu sıçrama ile vücut öne atılmış olur. Böylece yere vuran atın ayaklarının sesleri belirli olarak işitilir.

ATLARIN SADIKLIĞINI ORTAYA KOYAN GERÇEK BİR HİKÂYE

Atların son derece hassas ve sahibine çok bağlı hayvanlar olduğunu büyüklerinizden duymuşsunuzdur mutlaka. Bu sadakati ispatlayan çeşitli olaylar olmuştur. İşte bunlardan bir örnek:

Birleşik Amerika'nın Danver şehrini kasıp kavuran bir fırtına sırasında bir at büyük bir kahramanlık göstererek arkadaşını kurtarmış ve efendisini zarardan korumuştu.

Şehir yakınlarında oturan George Knorr'un bir göl kenarındaki parmaklıklarla kapalı arazide beslediği iki atı vardı. Fırtına gecesi rüzgâr her maniayı yıktığı gibi bu parmaklıkları da bir üfürüşte ortadan kaldırdı. İki at da bu sırada rüzgârın önüne katılıp, buz tutan gölcüğe sürüklendiler.

Derken buz kırıldı ve hayvanlardan biri kıyıdan epey uzakta suyun içinde çırpınmaya başladı. Boğulmak üzere olan atın kişnemesine koşan sahibi, diğer atın ayaklarıyla buzları kırarak arkadaşına yüzmesi için yol açtığını gördü. Suyun içindeki at böylece yardım görmeksizin kıyıya kadar yüzebildi.

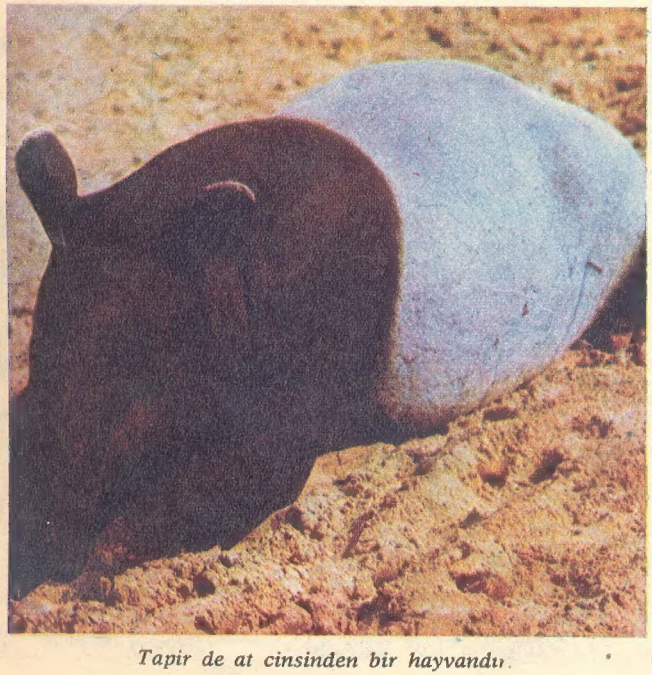

Tapir de at cinsinden bir hayvandır.

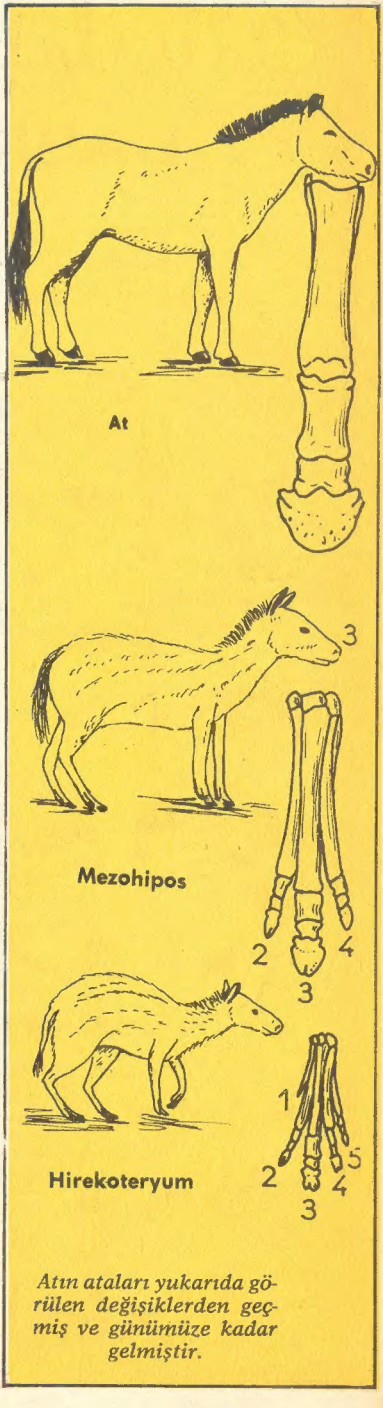

Atın ataları yukarıda görülen değişiklerden geçmiş ve günümüze kadar gelmiştir.

ZAMANIN ÖTESİNDE

1 BAŞKA DÜNYALARDA

GELECEK HAFTA: CANAVARLARLA BOĞUŞANLAR...

FIRTINA KUŞLARI

DÜNYA DEVLETLERİ ARASINDA YAPILAN BİR ANLAŞMA GEREĞİNCE ATOM SİLÂHLARI PASİFİK OKYANUSUNDA TAHRİP EDİLİYORDU. İLKİ BAŞARIYLA GERÇEKLEŞEN PROGRAMIN İKİNCİSİNDE AKSİLİK OLDU. ATOM SİLÂHLARIYLA DOLU YÜK GEMİSİ BAŞIBOŞ KALDI...

ONUN GİDİŞİNE ENGEL OLMALIYIZ. İKİ SAAT SONRA BÜTÜN DÜNYA TEHDİT ALTINA GİRER.

TEHLİKE! RADYOAKTİF MALZEME...

KAPTAN GEMİ MÜHENDİSİNİN SÖZLERİNE BAKMADI.

ŞU OTOMATİK İDARE KOLUNU BİR ÇEKEYİM. BELKİ GEMİYİ DURDURURUM

İÇERİ DOLAN SULAR ELEKTRİK SİSTEMİNİ BOZMUŞTU.

O ANDA GELEN BİR DALGA GEMİYİ YERİNDEN KALDIRDI...

KAPTAN KENDİNDEN GEÇMİŞTİ...

FENA YARALANMIŞ... EN İYİSİ CAN KURTARAN SANDALLARINDAN BİRİNE YATIRAYIM!

LİPTON'UN MÜDAHALESİNE KALMADAN KAPTAN KONTROL ODASININ DUVARINA ÇARPTI.

AHHH!...

TAMİRİ İMKÂNSIZ... ETRAFTAN İMDAT DA İSTEYEMEM.. NE YAPSAM ACABA?

OTOMATİK İMDAT SİNYALLERİNİ ALAN FIRTINA KUŞLARI HEMEN KAZA YERİNE DOĞRU HAVALANDILAR...

İKİ DENİZCİYİ HAYATTA BULMAMIZ BİZİM İÇİN BÜYÜK ŞANS OLUR!..

GELECEK HAFTA : BU O KADAR KOLAY MI ?

Hayvanları Seviyor Muyuz?

Yazan: *Vefa Çağan*

O gün birkaç arkadaş
Bahçede buluştular.
Oyunları bitince
Oturup, konuştular.
Dinç'lerin bahçesinde
Çeşitli hayvan vardı,
Dinç onlara severek
Ve özenle bakardı.
Arkadaşlarına da,
Bu sevgiden söz etti,
Karşıdan ona bakan
Kuzusunu gösterdi.

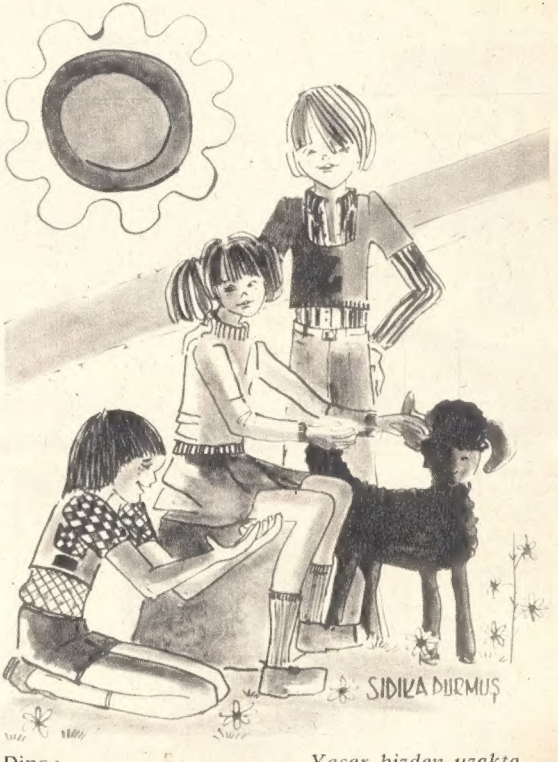

Dinç :
Bakın kara kuzuma!
Kıvır kıvır yünü var.
Ne şirin, ne yararlı
Oluyor bu hayvanlar,
Ö hele bir büyüsün,
Bize süt de verecek,
Babam söz verdi, onu
Hiç kimse kesmeyecek.

Seyhan :
Ben kuzuyu, koyunu
Okşamadan geçemem.
Atlara, sığırlara
Yetmez, sevimli demem.
Çünkü bize tümünün
Ayrı yararları var.
Besin, giyecek sağlar,
Hem de taşıt olurlar.

Aydın :
Dinç, bu hayvanları siz
Candan seviyorsunuz.
Şu süslü kümeste de
Tavuk besliyorsunuz.

Dinç :
Ninem çok ilgilenir,
Onları sever, besler.
«Taze yumurtaları
Yiyin yararlıdır» *der.*
Kümes hayvanlarının
Besinde çok payı var.
Tavuk, horoz olmasa
Olmazdı yumurtalar.

Zeynep :
Beyaz etli hayvanlar
Pek lezzetli olurlar.
Hele tavuk etinin
Doyulmaz bir tadı var.

Dinç :
Bütün evcil hayvanlar
Benim sadık dostlarım.
Kedi, köpek, kuşları
Pek küçükten tanırım,
Kafesteki kuşumun
Yemini ben veririm.
Sarman'la, karabaş'la
Oynarım, eğlenirim.

Mete :
Deniz hayvanları da
Yararlı yaratıklar.
Çeşitli türleriyle
Büyük, küçük balıklar.
Bir akvaryum var bizim
Karşıdaki komşuda.
Güzel süs balıkları
Renk renk yüzüyor suda.

Oğuz :
Bir de vahşi hayvanlar
Yaşar bizden uzakta,
İnsanlardan kaçarken
Yakalanır tuzakta.
Aslan, kaplan, kurt, tilki
Aramızda dolaşmaz,
Zürefa, geyik, sırtlan,
Fil bizlerle yaşamaz.
Filmlerde ve sirklerde
Görürüz biz onları,
Ya da özel yerlerde
Beslerler ayrı ayrı.

Dinç :
Karıncadan file dek,
Yüzlerce tür hayvanlar.
Vahşi olsalar bile
Bize yararları var.
Biz de onları korur,
Besler ve üretiriz.
Hayvan sevmeyenlere,
Sevmeyi öğütleriz.

ÇOCUKLAR SORUYOR

• Timsahların Özellikleri Nelerdir?

Timsahlar çok eski çağlardan beri yeryüzünde bulunan sürüngenler sınıfının bir takımıdır. Taşıllarından da anlaşıldığına göre bugünkü timsahların vücut yapıları atalarına çok benzemektedir. Timsahlar nehir ve göllerin bataklık olan kısımlarında yaşarlar. Buralarda kendilerini rahatsız edecek düşmanları olmadığı için çok ürerler.

• Havucun Tohumu Var mıdır?

Evet vardır. Ama gözle farkedilmeyecek kadar küçüktür. O kadar ki, 2.000 tanesi ancak üç gram gelir.

• Çıngıraklı Yılanın Çıngırağı Nerededir?

Pek çoklarının zannettiği gibi çıngıraklı yılan sesleri ağzıyla çıkarmaz. Uzunluğu iki metreye yaklaşan bu son derece tehlikeli yılanın kuyruğunun ucunda sertleşmiş pullar vardır. Hayvan toprağın üzerinde yol alırken bu pullar çıngırak sesini andıran sesler çıkarır.

• En Eski Millet Meclisi Nerededir?

En eski millet meclisi İsveç'tedir. 1435 yılında kurulan bu meclis, aradan 500 yıldan fazla geçmesine rağmen hâlâ aynı esaslara dayanarak vazife görmektedir.

• Dünyamız Kaç Yaşında?

Bugüne dek yapılan çeşitli araştırmalar sonunda dünyamızın 3 milyar 4 yüz milyon yaşında olduğu anlaşılmıştır. Bu zamanın yarısından çoğu dünyanın katılaşmasıyla geçmiştir.

• En Büyük Çan Kaç Kilo?

Yeryüzünde yapılan çanların en büyüğü 1533 yılında Moskova'daki Kremlin Katdraline takılmak için yapılmıştır. 202 ton ağırlığındadır.

• Petrolü İlk Kim Buldu?

Bilim adamlarının yaptığı incelemelere göre petrol ilk olark 3.000 yıl kadar önce Çinliler tarafından bulunmuştur. O devirde Çinliler fazla derin olmayan kuyular açarlar ve oradan elde ettikleri petrolü yakıt olarak kullanırlardı.

• Midyeler Yumurtlarlar mı?

İskele dubalarında, gemilerin alt kısımlarında yapışmış bir şekilde yaşayan midyeler aslında çok ilginç hayvanlardır. Dişi midye yaz ayları içinde 400.000'e yakın yumurta yapar. Bunlardan çıkan yavrular ancak büyüteçle bakıldığı zaman gözle görülebilirler. Birbirine yapışık olan bütün bu yavrular 1 yıl içinde çeşitli başkalaşımlar geçirirler ve sonunda bildiğimiz midye haline gelirler.

• Yıldırımdan Nasıl Korunulur?

Fırtınalı havalarda yağmurdan korunmak için ağaçların altına gizlenmek çok tehlikelidir. Yüksek yerlere düşen yıldırım, ağacı yakıp kavurduğu gibi altında saklanmış olanları da bir anda öldürür. Bunun gibi telefon ve telgraf direklerinin, çelik kulelerin altında durup fırtınanın dinmesini beklemek insanın hayatına mal olabilir.

Ağaçsız dümdüz bir alanda fırtınaya yakalananların, ayakta durdukları zaman yıldırıma hedef olabileceklerini akıllarından çıkarmamaları gerekir. Onun için bu gibi havalarda ıslanmayı göze alarak çukurca bir yere upuzun yatmak en doğru harekettir. Fırtınanın sürüklediği bulutlar oradan iyice uzaklaşıp gidinceye kadar beklemenin yıldırıma çarpılmaktan çok daha iyi olduğu muhakkaktır.

Yıldırım evlere, büyük binalara ve benzeri kapalı yerlere de düşebilir. Böyle havalarda şimşekler çakar, gök gürlerken, pencere kenarı, musluk başı gibi yerlerde durmamak yerinde bir hareket olur. Evde radyo antenlerini toprağa bağlayıp elektriği ileten eşyanın yanında bulunmamak da faydalıdır.

• Kemiklerin Beslenmeye İhtiyacı Var mıdır?

Vücudumuzda irili ufaklı pek çok kemik vardır. Belirli bir yaşa kadar vücudun gelişmesine paralel olarak kemikler de büyürler. Daha sonra büyüme durur ama bu kemiklerin beslenmeye ihtiyacı olmadığı anlamına gelmez. Diğer organlar gibi kemiklerin de belirli kimyasal maddelere ihtiyaçları vardır.

Kemiklerin zayıf kalmasının başlıca nedeni kalsiyum yetersizliğidir. Kemiklerin gelişmesi için pek önemli olan kalsiyumun düzensiz olarak vücutta dağılmış bulunması da kemikleri zayıf düşürür. Ayrıca D vitamini de kemiklerin gelişmek ve beslenmek için ihtiyaç gösterdiği maddelerden biridir. Bilindiği gibi en çok güneş ışığında bulunan D vitamini kemik dokularının gelişmesinde büyük bir rol oynar. Kemikleri zayıf olan çocukların vücudunda kalsiyum eksikliği veya düzensiz bir kalsiyum dağılımı olduğu bilinir. Kemiklerin ve vücudun yeteri kadar güneş görmemesi kemiklerin zayıflamasına yol açar.

DURDURUN ŞU VAGONU... GÖRMÜYORMUSUNUZ, BURADA İNSAN VAR...
HEY... SİZE SÖYLÜYORUM!
ÇATIR!
O ADAM NEREYE GİTTİ ACABA?
ÇABUK OLSANA KARDEŞİM.. AKŞAMA KADAR SENİ Mİ BEKLEYECEĞİZ?
ACELEN VARSA GEL SEN DENE..!.
MAKASCILAR TAMİR İÇİN HATTI DEĞİŞTİRDİLER. FAKAT AYNI ANDA...
BAŞKA TRENKALMADI DEĞİL Mİ?
?
YİNE SARSILMAYA BAŞLADIK, BİR AKSİLİK DAHA OLMASA BARİ!
O DA NESİ?.. RAY AMUDA KALKMIŞ!..
ALLAHIM, BENİ KORU!.. ARABAMI DA KORU!
HAFİFLEMİŞ GİBİ OLDUK... HIZIMIZ DA ARTTI...
ÇATIR!
YAVAŞ OL, SÜRAT FELÂKETTİR DOSTUM!
DİKKAT! KÖPRÜ YIKIK...
BAKALIM BİZİMKİLERİN BAŞINA DAHA NELER GELECEK?

JET MOTORU VARMIŞ GİBİ GİDİYO-RUZ!
HAKLISIN, BAK, BİZİM JET ŞİMDİ DE HAVALANDI!
BU SON MODEL BİR ARAÇ OLSA GE-REK... SUDA DA YÜZÜYOR!
ARABADAN VAZ GEÇTİM ALLAHIM! BENİ KURTAR, YETER!
ŞAAAT?
PEKİ, ŞİMDİ SÖY-LE BAKALIM, BİZİM ARAÇ YÜRÜ-YOR MU, UÇU-YOR MU?
DAHA KÜÇÜKSÜN... AKLIN BUNA ERMEZ MİNIKÇIK!
DUUT
KAPTAN, KAPTAN, YETİŞ!
TREN VAGO-NUNA ÇARPA-CAĞIZ...
SENİ DENİZ TUTMUŞ... BU SANA İYİ GELİR...
VAGON DA ÜSTÜMÜZE İYİ GELDİ KAPTAN!
KRACKS!
KRACKS!
ÇATIR! ÇUTUR!
BİZİM JET ŞİMDİ DE AĞACA YUVA KURDU!

DİNA... DEBBİ... YAVRUCUĞUM... KORAK... HEPSİNİ ÖLDÜRDÜLER...
KORAK AVRUPALI BİR AİLEYİ, ASLANLAR VADİSİNDEKİ ÇILGIN ADAMLARIN ELİNDEN KURTARMAYA ÇALIŞMAKTADIR. BU SIRADA ÇILGINLAR ESİRLERİNİ ÖLDÜRMEYE HAZIRLANMAKTADIR..

NEW-YORK'DAN BUNUN İÇİN Mİ... BU ÇILGIN ADAMLARIN ELİNDE ÖLMEK İÇİN Mİ KAÇMIŞTIK ?..

STA-VEK-ROKA!
STA-!!

ÇEK-MOL, ONLARA BİZİ İSTEDİĞİNİ SÖYLÜYOR...
ANLAYAMIYORUM, BU HEYKEL NASIL KONUŞUR ?

BAĞIRANLAR TANRININ İÇİNDEKİ KÜÇÜK ADAMLARDI..
STA-VEK-ROKA...
ÜÇÜNÜN BİRDEN BAĞIRMASI İNSANIN ÜZERİNDE GARİP BİR ETKİ YAPIYOR...

AYY... ALEVLERE BAK!..

KORAK, SEN HA?!

AZ SONRA...
EEE... SONRA ?
İŞTE BU MUCİZEYLE KURTULMUŞ OLDUK...

ASLANLAR VADİSİ

ARKASI VAR

SİHİRLİ MAKİNA

HİKÂYE

Yazan:
VAHİBE SEVİM

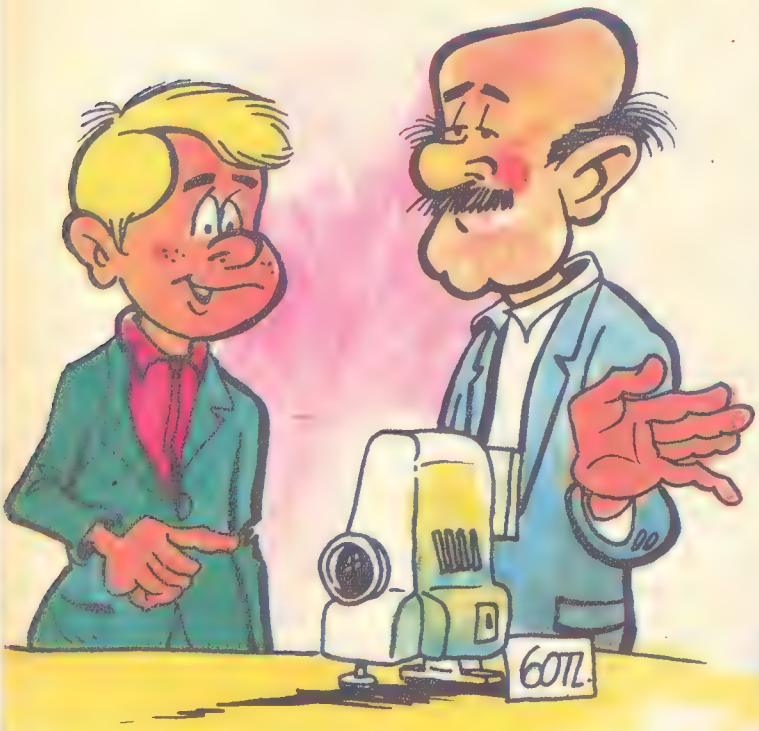

Bir gün sonra bayramdı. İlkokul son sınıf öğrencisi Ali'yi babası kasabaya bayram alışverişi yapmaya göndermek istiyordu:

— «Oğlum,» dedi. «Heybeyi omuzla, kasabada bayram alış verişimizi yap, gel. Artık büyüdün. Benim bugün çok işim var. Çukuralan'daki tarlayı sürüp bitirmem gerek.»

Annesi bu işe pek razı olmadı.

— «Çocuk ne bilir alış verişi», diye itiraz edecek oldu, ama kocası dinlemedi.

Ali heybeyi omuzladı, kasaba yoluna düştü. Kasaba köye yakındı, yürüyerek bir saatten biraz fazla çekerdi. Ali kasabaya tek başına gitmenin gururu içinde hızlı hızlı yürüyor, bir yıl sonra kasabada okuyacağını düşünüyordu. Orada bir ortaokulla bir sanat okulu vardı. Sanat okulunda okumayı kuruyordu kafasında. Sanat okulunu bitirince de mühendislik okuluna gidecekti.

— «Mühendis olursam yapacağım işleri daha şimdiden biliyorum. Köyüme dönüp burada çalışacağım. Boşuboşuna akıp giden Çiğdemli deresinin önüne bir baraj yapacağım. Baraj önüne de bir elektrik santralı... Bütün bu çevre köylerine elektrik dağıtacağım.»

Çevre köylerin hiç birinde elektrik yoktu. Ali'lerin köyünde de yoktu. Akşam olur olmaz köyler koyu bir karanlığa gömülürdü.

— «Elektrik elde edebilirsem, köyler şakır şakır aydınlanır. Her köyde küçük çapta atelye falan açılmaya başlanır. Bu da endüstrinin gelişmesine önayak olur.»

Ali bunları bir radyo oyununda dinlemişti. O günden beri kafasında hep bu fikirler vardı. Elektriğe karşı önüne geçilmez bir heves duyuyordu. Küçük cep lâmbalarıyle oynamaya bayılırdı. Köy bakkalından aldığı yassı pillerle elektrik motorları, kapı zilleri, telgraf makineleri falan yapardı.

Başta öğretmenleri olmak üzere köylüler Ali'nin bu hünerine şaşıp kalırlardı.

— «Bu çocukta iş var,» derlerdi. «Kimse öğretmediği halde neler neler yapıyor. Bu çocuk okursa yaman olur!»

Babası zengin bir adam değildi. Bir çift katırı vardı. Tar-

lalarını sürer, köylük yerde kıt kanaat geçinip giderlerdi.

Ali kasaba çarşısına vardı. Buraya daha önce de birçok kereler gelmişti. Dükkânların hepsini tanıyordu. Ama tek başına ilk defa gelişiydi.

Babasının tembih ettiği şeyleri bir kâğıda yazmıştı. Onların hepsini aldı, heybesine yerleştirdi. Tam yola düşüp gideceği zaman yeni dükkânlardan birisinin vitrininde gözüne hiç görmediği bir şey çarptı. Vitrinin önünde durdu, bunun neyin nesi olduğunu anlamaya çalıştı. Elektrikli cep lâmbası desen değil, çakmak desen değil, cep radyosu desen değil.

Ali çekine çekine dükkândan içeri girdi. Şişman, palabıyıklı dükkâncıya:

— «Amca,» dedi, «Şu vitrindeki şey de nedir?»

— «Hangisi? Şu mu? O pille çalışan bir resim göstericidir.»

Dükkâncı eğildi, vitrindeki göstericiyi aldı. Ali'ye tanıtmaya başladı.

— «Resmi şuraya korsun, içindeki ampul kendi kendine yanarak resmi aydınlatır... küçük resmi çok büyümüş olarak seyredersin. Eğil de bak.»

Ali baktı, makine içinde renkli bir resim görülüyordu.

— «Amca,» dedi, «Bu makineyi kaça satıyorsun?»

— «Evlâdım, bunlardan yalnız iki tane vardı. Birisi satıldı. Yalnız bu kaldı. Almak istersen sana ucuza veririm. Altmış lira verirsen yeter.»

Ali'nin cebinde ancak beş lira vardı.

— «Alamayacağım,» diye boynunu büktü, «Pahalıymış, bu kadar param yok!»

— «Canın sağ olsun çocuğum, ne zaman paran olursa gel, belki satılmaz da sana kısmet olur.»

Ali dükkândan çıkacağı sırada içeri bir PTT memuru girdi, dükkâncıya:

— «Sizi,» dedi, «Şehirlerarası telefondan istiyorlar.»

Adam telâşla dükkândan çıktı gitti. Kasabada herkes birbirini tanıdığı için bazan böyle dükkânları açık bırakıp başka yerlere giderlerdi. Adam gidince Ali dükkândan çıktı, gene vitrindeki resim göstericiyi sayre koyuldu. İçinde şimdiye kadar duymadığı bir istek uyanmıştı. Boyuna Ali'yi dürtüp duruyordu. «Al şu makineyi savuş git. Haydi, dükkânda kimse yok.»

Şimdiye kadar bir başkasının bir toplu iğnesini bile almamış olan Ali'nin her tarafı zangır zangır titriyor, oradan kaçarak uzaklaşmak istiyordu. Ama bacaklarına söz geçiremiyordu. Sonunda çocuk ağır adımlarla dükkâna girdi, vitrindeki makineyi alıp savuştu gitti.

Şimdi Ali hızlı adımlarla köyüne dönüyordu. Güneş batmak üzereydi. Hava iyice soğumuştu. Tepelerdeki sisler aşağılara, ovalara iniyordu. Yolu yarılamış olan Ali birden durdu, ağlamaya başladı.

— «Ne yaptım? Niçin böyle yaptım? Ya adam beni tanımışsa, jandarmalar köye baskın yaparlarsa...»

Ali kendisini iki jandarmanın arasında götürülürken düşünüyor, her şeyin, okumanın, mühendis olmanın sona erdiğini görüyordu. Birden geri döndü. Koşar adımlarla kasabaya doğru yürümeye başladı. Götürüp makineyi geri verecekti. Sisin yavaş yavaş her tarafı bastırdığının farkında değildi. İlkin beş on adım ilerisini görürken biraz sonra karanlık da bastırınca adım attığı yeri göremez oldu. El yordamıyla yürüyor, yürüyordu. Birden önünde çağıltılar duydu. *(Devamı 22. sayfada)*

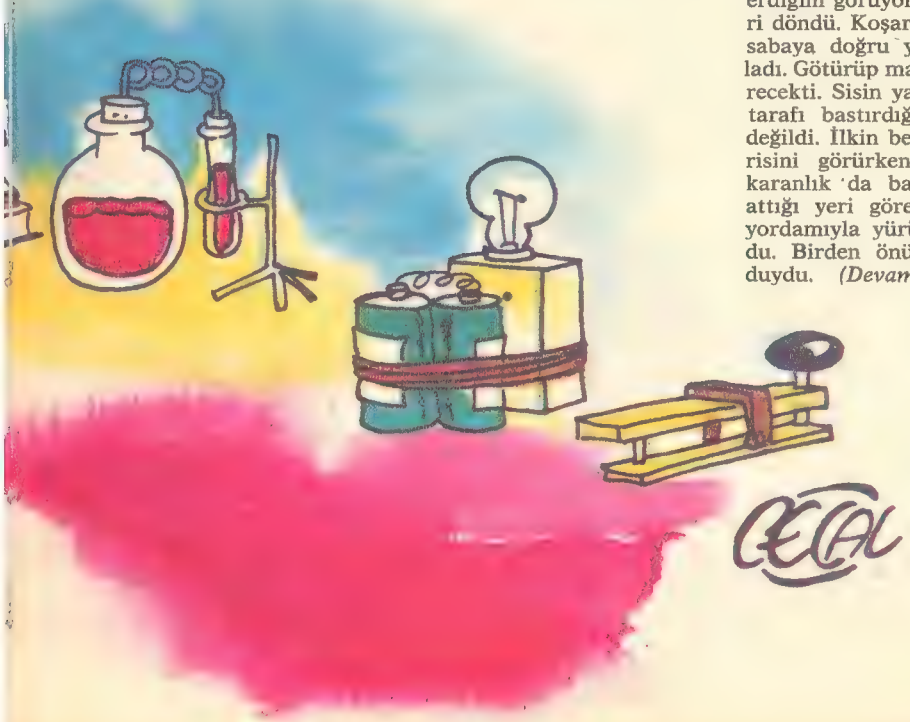

KAFESTEKİ BÜLBÜLLER

1

Yazan:
Madeleine Teherne

Çeviren:
Ülkü Öztürk

Fransa'nın bütün evlerinde saat akşamın sekizine doğru bir annenin çocuklarına şöyle seslendiği duyulur:

— «Jan çorbanı iç.»

— «Fakat anneciğim ben bu çorbayı sevmiyorum.»

Fransa'da durum böyledir. Çocuklar çorbayı sevmezler, fakat mecbur oldukları için de her akşam içerler.

Bayan Blanş'larda masa hazırdı. Ana oğul masa başında pırasalı ve patatesli sebze çorbasından ibaret akşam yemeklerini yiyorlardı. Bayan Blanş, Paris'in Sain Louis adasında büyük bir evde kapıcıydı. Kocası yoktu. Jan'ın babası Hint-Çin savaşında ölmüştü. Oğlu Jan 14 yaşındaydı. Çorbayı hiç ama hiç sevmez, gel gelelim mecburen içerdi.

Fransa'da bir kapıcının görevi, apartmanda oturanların mektuplarını vermek, merdivenleri süpürmek, girene çıkana göz kulak olmaktır. Genellikle yaptığı bu işler için para almaz. Bununla birlikte kendisine giriş kapısının yanında ufak bir oda verilir. Paris'te böyle evler nadir olduğundan kapıcılık hiç de fena bir meslek sayılmaz. Bilhassa kocalarını kaybetmiş kadınlar için.

Bayan Blanş'ın da büyük evin en alt katında yalnız iki oda ve bir mutfaktan ibaret olan küçük bir dairesi vardı. Zengin değildi. Üstelik yetiştirilecek büyük bir oğlu vardı. Çocuk Sen-Lui adasındaki okula gidiyordu. Bayan Blanş oğlunun dersleriyle çok ilgilenirdi.

— «Bugün iyi çalıştın mı Jan?»

— «Evet, ödevimde yalnız üç tane yanlış çıktı.»

— «Ya haritan? Bay Bourdin beğendi mi haritanı?»

— «Evet evet. Elbette... Fakat biliyor musun anne? Bugün sınıfta öldük gülmekten. Riko Sikka tam elliyedi tane yanlış yapmış.»

— «Zavallı çocuk,» dedi Bayan Blanş. Şaşılacak bir şey yok bunda. Sicilyalı o. Fransızca'yı da pek iyi bilmiyor. Ümit ederim ki onun yanına fazla yaklaşmıyorsundur. Bu yabancılar pek temiz olmazlar.»

Jan başını eğip cevap vermedi. Şimdi annesine onun en iyi dostu olduğunu söylemenin sırası değildi. Evet küçük Sicilyalı çok fakir ve zayıftı, ama Riko'nun ceketinin altına sakladığı büyük bir çakısı vardı. Sıranın altından ceketini açtığı zaman, çakı Riko'nun pırıl pırıl siyah gözleri gibi parlıyordu. Bir gün Riko Jan'ın kolunu bu çakı ile çizmişti. Sonra da kendi kolunu. Kanlarını karıştırmışlar ve göz göze bakışarak ölünceye kadar dost kalmaya and içmişlerdi.

Riko, «Ölünceye kadar!» demişti.

Jan da bu sözü tekrarlamıştı.

— «Ölünceye kadar!»

Riko'yu düşündü. Riko'nun kendisi gibi sıcacık rahat bir evi olmadığını ve onunla hiç kimsenin ilgilenmediğini çok iyi biliyordu. Babası rıhtım kahvelerinde küçük biblolar satardı. Riko, babası iyi bir kazanç vurduğu gün onunla birlikte bir İtalyan lokantasında yemek yerdi. Fakat genellikle yediği şey, bir parça ekmekle bir tek domatesti. Riko ve babası diğer Sicilyalılarla birlikte çok fakir bir odayı paylaşıyorlardı. Elbiseleri yırtıktı. Genellikle açtı küçük Riko. Buna rağmen Jan arkadaşını şanslı buluyordu. Şanslıydı, çünkü hürdü. Canının istediği zaman sokağa çıkıyor, Jan'ın yattığı saatlerde sokaklarda alabildiğine hür koşuyordu. Sayısız maceraları vardı. Üstelik küçük Sicilyalı bu korkunç çakıya da sahipti. Evet o alabildiğine hürdü. Yine de her gün okula gelir ve ödevlerini günü gününe yapardı. Babası okuma yazmanın gerekli olduğunu bildiği için, oğlunun okumasını istiyor, ama okuma yazma bilmediği için oğluna yardım edemiyordu. Fakat Riko zeki olduğundan derslerinde günden güne ilerleme kaydediyordu.

O sırada Bayan Blanş masaya bir kâse sütlâç getirdi. Jan pirinçli bütün yemekleri sevdiği için buna çok sevindi. Çabuk, çabuk atıştırarak yedi. Sonra ağzı dolu bir vaziyette:

— «Sokağa çıkabilir miyim anne?» diye sordu.

— «Çok geç oldu Jan, hava kararır.»

— «Yalnız 15 dakika anneciğim. Hemen dönerim.»

Bayan Blanş büyük bir erkek çocuğunun biraz hürriyete ve hava almaya ihtiyacı olduğunu düşündü. Çıkmasına izin verdi. Jan kasketini başına geçirdiği gibi gözden kayboldu.

Dışarıda güzel bir sonbahar akşamıydı. Havalar henüz soğumamıştı. Rüzgâr da yoktu. Jan, yapraklarını dökmeye başlamış olan kavak ağaçlarının altından yürüyerek rıhtımın kenarına doğru gidiyordu. Sen nehrine ve şehrin ışıklarına baktı. Su, köprünün altında simsiyah görünüyordu. Havaya siyah dumanlar bırakan buharlı, küçük bir gemi tarafından çekilen bir grup kayık Sen-Luis adası ve Cité adası arasında yol alıyordu. Jan bir gün bir yarış kayığı ile yolculuk yapabileceğini düşündü. Sonra ışıklar içinde olan Notre Dame'a baktı. Bir müddet daha bekledi. Yazık! Arkadaşları gelmemişlerdi. Üzülerek geri döndü. Apartmanın bütün katlarında ışık yanıyordu. Zemin kattaki pencere, annesinin penceresiydi. Biraz yukarıda Paris'te öğrenim yapan iki İngiliz gencinin ışıkları vardı. Jan, onları kendisine pul verdikleri ve biraz da İngilizce öğrettikleri için çok seviyordu. Prens Titesko'nun pencereleri sonuna kadar açıktı. Bir piyano sesi kulakları dolduruyordu. Bu piyanoyu çalan, küçük prens Nikolas olmalıydı. Daha üst katta ise, sağa sola gidip gelen hanımlar, beyler görülüyordu. Gece elbiseleri, mücevherler, şampanya kadehleri akşamın karanlığında parlıyordu. En üst katta ise, ikizlerin penceresinde ışık vardı.

Jan kısa kısa üç kere ıslık çaldı. Islığı yankı yaptı. Bu çetelerinin sinyali idi. «*Bülbüller çetesi*». Fakat cevap alamadı.

«*Bülbüller*» bu akşam dışarı çıkmayacaklardı anlaşılan. Birden bire ikinci katta bir pencere açıldı. Piyano sesi duyulmuyordu artık. Jan, pencereden sarkan birisini gördü. Eğilip sağa sola bakıyordu. Jan, rıhtımın ağaçlarının altında görünmüyordu. Bu sırada küçük prens ıslık çaldı. Üç defa... kısa kısa... Ve bir yankı!.. Bu, tamamen «*Bülbüller*» in sinyali idi. Jan çok şaşırdı. Şimdiye kadar küçük prensle hiç konuşmamıştı. Onu bazen eve girip çıkarken görürdü. Güzel giysileri vardı. Kendisinden tamamen farklıydı. Buna rağmen «*Bülbüller*»in ıslığını çalıyordu. Şaşılacak şeydi doğrusu. Jan ne yapacağını bilemeden bir süre bekledi. Nikolas yeniden eğildi ve sinyal ıslığını çaldı. Jan cevap vermemeye kararlıydı. Ağaçların arkasına saklanarak duraksadı. Küçük prens ise, bir süre daha bekledikten sonra pencereyi kapatarak gözden kayboldu. Jan belki de cevap vermemekle haksızlık etmişti. Fakat şöyle düşündü:

— «Her şeyden önce onun ıslık çalmaya hakkı yok. Çünkü o, «*Bülbüller*» den biri değil.»

Sonra eve döndü.

Bu, kendilerine sonradan katılmak isteyen arkadaşı benimseyemediği için ıslığına cevap vermek gereğini duymamıştı bile.

Evde ise Jan aklına gelmedi. Bütün düşüncesi kendi çetesinin elemanlarıydı.

(Devamı var)

Küçük afacanlar aralarında «Bülbüller» adını verdikleri bir çete kurmuşlardı.

SANDRA'YLA JOAN, ARALARINDA TELEPATİ OLAN İKİZ KARDEŞTİRLER. JOAN, BİR KAZADA YÜRÜME YETENEĞİNİ KAYBEDİNCE, SANDRA ONUN BALEDEKİ ROLÜNE DEVAM EDER. KİMSE ONUN JOAN OLMADIĞININ FARKINDA DEĞİLDİR. BU ARADA GERÇEK JOAN, UZAKTAN VERDİĞİ GÜÇLE SANDRA'NIN KUSURSUZ DANSETMESİNE YARDIMCI OLUR. ÇOK GEÇMEDEN MADAM VALERİ'YLE ANLAŞMA İMZALARLAR. PROVALARDA SANDRA, JOAN'IN YARDIMI OLMADAN DA DANSETTİĞİNİ FARKEDER.

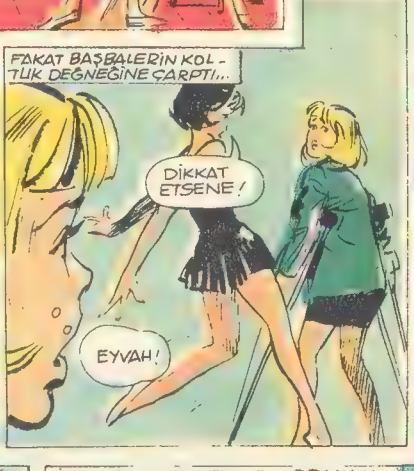

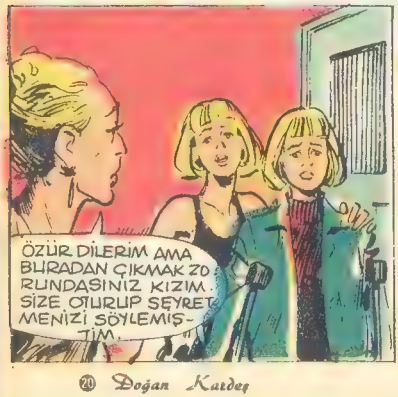

ROBİNA'NIN YÜZÜNDEKİ BU ZAFER TEBESSÜMÜNÜ SİLECEĞİM. JOAN'IN İNİNİ DÜNYAYA YAYILACAK!

TİYATRONUN KAPISINDA
KULİS KAPISI
TİYA
BÜYÜK BİR YILDIZ OLACAKTIM HA.. NE GÜLLÜNÇ HAYALMİŞ!

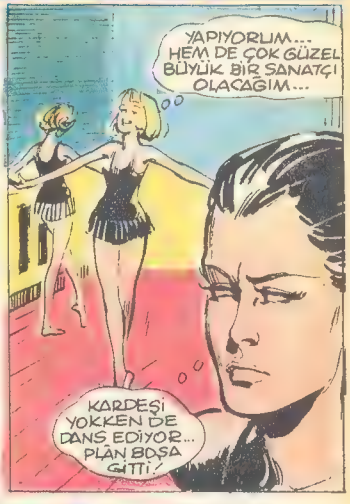
YAPIYORUM... HEM DE ÇOK GÜZEL BÜYÜK BİR SANATÇI OLACAĞIM...
KARDEŞİ YOKKEN DE DANS EDİYOR... PLÂN BOŞA GİTTİ!

ÇOK GÜZEL JOAN!..
BENİ BEĞENECEĞİNİZİ AKLIMDAN BİLE GEÇİRMEZDİM. HELE BİRAZ DAHA EGZERSİZ YAPARSAM ÇOK İYİ DANS EDECEĞİM.

BU GÜNE KADAR ANGAJE ETTİKLERİM ARASINDA EN BAŞARILISI SENSİN.

SANDRA OTELE KOŞUP GELDİ.
ÇOK İYİ... SEVİNDİM BU İŞE. ARTIK KENDİ BAŞINA DANS EDEBİLİYORSUN DA...
HERŞEY BİR ANDA DÜZELECEK JOAN. ÇOK SEVİNÇLİYİM.

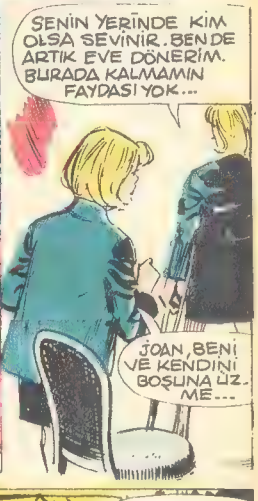
SENİN YERİNDE KİM OLSA SEVİNİR. BEN DE ARTIK EVE DÖNERİM. BURADA KALMAMIN FAYDASI YOK...
JOAN, BENİ VE KENDİNİ BOŞUNA ÜZME...

SANA İHTİYACIM VAR JOAN... LÜTFEN BENİ BURADA YALNIZ BIRAKMA. SEN OLMAZSAN YAPAMAM.
PEKİ... MADEM Kİ İSTİYORSUN GİTMEM... İYİLEŞİNCEYE KADAR!

DÖRT HAFTA SONRAKİ SEÇMEDE SANDRA, ROBİNA'YI ELBİYİP SAHNEYE ÇIKTI.
KENDİ KENDİME FARK ETMEDEN GÜZEL DANS ETMEYİ ÖĞRENDİM.

FAKAT JOAN BENİM YERİMDE OLMAYI NE KADAR İSTİYOR!

ARKASI VAR

OKULLARI GEZİYORUZ

BURAK REİS İLKOKULU — 1947 - 1948'de Kılıç Ali Okulu olarak yapılan ve 54. ilkokul olarak adlandırılan, Burak Reis İlkokulundayız bu hafta. Okul 1948 - 1949'da bu adı alıyor. 1960 - 1961'de bugünkü yerine taşınıyor. Okulun 943 öğrencisi olup, bunun 473'ü erkek, 470'i kızdır. Öğretim üyeleri ise şunlardır. Müdür Hasan Üzmen, Müdür Muavini Beyhan Kurtaran, Azmi Aksoy, Adalet Gözören, Ömer Akgün, Sevim Şenocak, Hasan Özçelik, Behiye Ersezer, Emine Kayahan, Sabahat Atılgan, Sevim Yaz, Müşerref Ağırbaş, Yurdanur Soyköse, Gülten Eren, Tülây Hakan, Gökşen Çelikiz, Süveyda Şerbetçi, Gülen Akın, Sevcan Öztemel. Okul zengin sosyal faaliyetlerinden bir kaçı şunlardır: Bale, Folklor, İngilizce dersleri veriliyor. Çocukların istedikleri kitabı bulabilecekleri bir de büyük kütüphanesi olan okulda yeni metodlara uygun testlerle öğrencilerin zekâ durumları tespit ediliyor. Ayrıca yoksul öğrencilere de yardımlarda bulunuyor.

Sihirli Makina

Baştarafı 16. sayfada

Durdu, korkuyla dinledi. Önünde bir ırmak vardı. Kasaba yolu ırmaktan geçmezdi. Irmak güneyde akardı, kasaba ise kuzeyde kalıyordu. «Yanlış gelmişim» dedi, geri döndü, koşmaya başladı. Bu sefer de karşısına bir tepe çıktı. Tepelik alanları gözlerinin önüne getirdi, neresi olduğunu kestiremedi. Tepenin eteğinden gideyim diye bir yön tutturdu, yürüdü, koştu. Bir uçurumdan aşağı yuvarlandı. Bir yerine bir şey olmadı, düştüğü yerden kalktı, tırmana tırmana bir düzlüğe çıkabildi. Biraz yürüyünce çakır dikenlerinin arasına düştüğünü anladı. Dikenlidüz'ün adını duymuştu, ama hiç görmemişti. Bu düzlük içinden sürülerin bile geçemediğini söylerlerdi.

Hangi tarafa yürürse yürüsün, diken ormanının içinden çıkamıyordu bir türlü. Bacakları, eli yüzü kan içinde kalmıştı. Kaç saat dikenlik içinde dolanıp durdu, bilmiyordu. Sonunda boylu boyunca dikenler arasına uzanıp kaldı, kendisinden geçti.

Ertesi gün Ali'yi babası ve bütün köylüler aramaya çıktılar. Ancak ikindi üstü çobanlar bulabildi Ali'yi. Yanında heybesi yoktu. Ama elinde sıkı sıkı tuttuğu bir şey vardı. Babası ve öbür arayıcılar başına toplandılar. Herkes onu ölmüş sanıyordu. Yaşlı bir köylü çocuğu iyice muayene ettikten sonra:

— «Yahu,» dedi, bu çocuk yaşıyor!

Ali'yi hemen köye getirdiler. Oradan da bir cipe bindirip şehirdeki hastaneye götürdüler. Ali hastanede üç hafta kadar yattı. Çıktı, iki hafta kadar da evinde yattıktan sonra iyileşti. Okula devam etmeye başladı. Resim gösterici makinenin sırrını kimse öğrenemedi. Onu Ali ancak annesine açıkladı, annesi de kimseye haber vermeden parasını götürüp dükkâncıya teslim etti. Ali'cik böylece yaptığı hatanın acısını çok kötü bir şekilde çekti, ama makinasına da kavuştu.

ŞİMDİ BÜTÜN ÇOCUKLAR

Doğan Kardeş ANSİKLOPEDİSİ OKUYOR!

OKUMA, ÖĞRENME YOLUNDA EN YAKIN ARKADAŞINIZ, DERSLERİNİZDE EN FAYDALI YARDIMCINIZ OLACAKTIR.

4. FASİKÜL ÇIKTI!

OKULDA BAŞARI ANAHTARI

Coni ile Ding Dong'un Maceraları

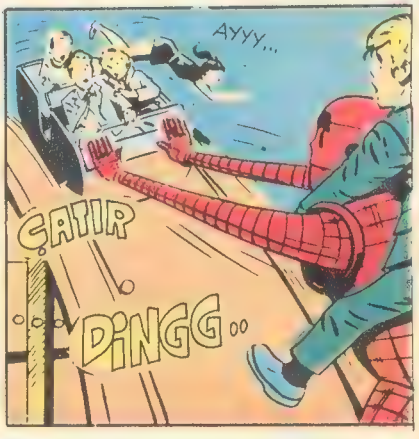

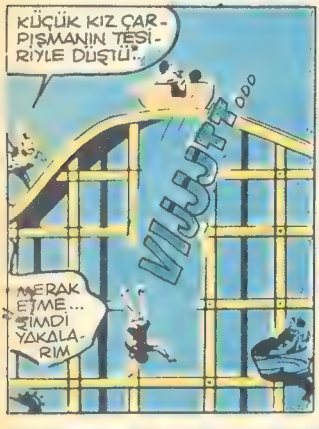

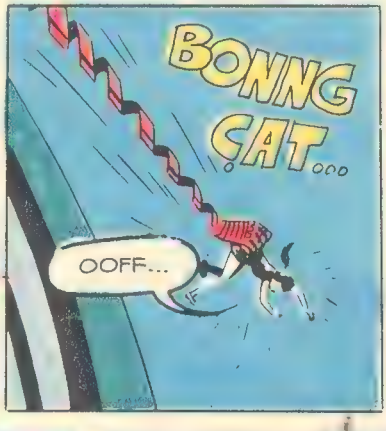

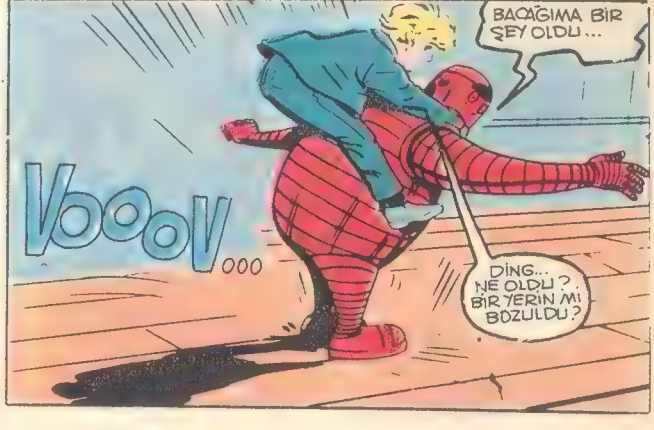

ŞANSSIZLIĞA BAK... ADAMLAR GELİYOR!

BACAĞIM HAREKET ETMİYOR CONİ...

GERÇEKTEN DE ADAMLAR GİTTİKÇE YAKLAŞIYORDU...

BAKIN, ROBOTA BİR ŞEY OLDU... KOŞUP TUTALIM ŞUNLARI...

TEK ŞANSIMIZ VAR. GELENLERİ SAĞLAM AYAĞINLA UZAKLAŞTIR.

DİNG SAĞLAM AYAĞINI USTALIKLA KULLANDI...

DİNGGG...

AZ SONRA...

SSSTTT

ZZZTTT PAT.. KÜT

AYY... AYAĞINI ÇEVİRİP DURUYOR...

BU SIRADA CONİ DİNG'İN SIKIŞMIŞ AYAĞINI KURTARDI...

TAMAM... DİNG! KURTULDUN... AYAĞINA DA BİR ŞEY OLMAMIŞ NEYSE...

YAŞŞA CONİ. BENİ KURTARDIN. HAYDİ ATLA SIRTIMA ŞİMDİ...

ARTIK BİZİ KİMSE TUTAMAZ...

YORULURSAN ŞU KULENİN TEPESİNDE BİRAZ DİNLENİRSİN DİNG DONG!

ÇOK YÜKSEKLERE ÇIKTIKLARINI ACI BİR ŞEKİLDE ANLADILAR.

DİNG DONG DİKKAT!

KRAŞŞŞŞ...

ÇATIRR!...

AHHHH!

ARKASI VAR

Kardeşlerin KÖŞESİ

DİKKAT ! Bu sayfalarda çıkmasını istediğiniz kendi şiirlerinizi aşağıdaki adrese postalayınız: **DOĞAN KARDEŞ «Kardeşlerin Köşesi» P.K. 1146-İSTANBUL**

BEYAZ ÖRTÜ

Yağ güzel kar, yağ;
Sarsın beyaz örtün yeri.
Korunsun soğuktan,
ayazdan
Toprağın ürünleri...

Yağ güzel kar, yağ;
Ekinlerin yüzü gülsün.
Sıcacık örtün altında
Ürünler boylasın,
büyüsün.

ATİLÂ YILDIRIM
Okmeydanı Ortaokulu öğrencisi
İSTANBUL

KIŞ

Bakın çocuklar
Kar yağıyor,
Etraf bembeyaz,
Koşun, kızak kayalım,
Kardan adam yapalım.

Geceleri evlerimizde
Kış oyunları oynayalım,
Gülelim, eğlenelim
Kışın tadını çıkaralım.

NURİ TUTKUNER
Şişli Terakki Lisesi İlk kısım
İSTANBUL

K A R

Dışarısı beyaz pamuk,
Biz de kartopu oynadık.
Kardan adam yapıp,
Onu da bombaladık.

Dışarısı beyaz pamuk,
Evden kızakları aldık.
Bir güzel kaydık,
Akşama kadar oynadık.

DOĞAN KARAPINAR
Sakarya İlkokulu öğrencisi
POLATLI

DOĞAN KARDEŞ

Bilgi, hazine dolu,
Macera bir sürü;
Onu bir kere okusan
Bin kere okursun,
Ne ararsan bulursun.

GÜL-ULUBAŞ
Ortaokul öğrencisi Yeşilköy - İST

KEDİM

Kedimin adı Yumak,
Tüyleri toprak toprak,
Biraz fazlaca nazlı,
Fakat usta bir avcı...

AHMET EROL
Hürriyet İlkokulu - ANKARA

K I Ş

Kış geldi, kış geldi,
Haydi çıkalım sokağa,
Kar topu oynamağa,
Aman sıkı giyinelim,
Kendimizi üşütmiyelim.
Haydi kardan adam yapalım,
Her gün kızak kayalım.
Odun, kömür alacağız,
Sobaları yakacağız
Kış geldi diye...

AYDENİZ YAY, Üsküdar Lisesi Orta kısım - İSTANBUL

Doğan Kardeş
HAFTALIK ÇOCUK DERGİSİ

Pazartesi günleri çıkar.
19 ŞUBAT 1973
Sayı : 8 **Sıra No. 892**
Yıl : 28 **Cilt : 1**

Sahibi ve
Yazı İşleri Müdürü :
ŞEVKET RADO

Yazı İşleri ve İdare :
Divanyolu, Türbedar Sokak 22 İSTANBUL ★ Doğan Kardeş P. K. 1146 - İSTANBUL ★ Telefon: 27 95 10 (Santral) ★ Dağıtım ve Abone: **Bateş Bayilik Teşkilâtı Cağaloğlu, Molla Fenâri Sokak 1 - İSTANBUL.**

ABONE ŞARTLARI
Yurt içi adi posta, yıllık: **60 TL. ★** Altı aylık: **30 TL. ★**
Yurt dışı adi posta, yıllık: **90 TL. ★** Altı aylık: **45 TL. ★**
Yurt dışından abonelerini uçakla isteyenlerden bulundukları ülkeye göre ayrıca uçak ücreti alınır. Adres değişikliği için 100 kuruşluk posta pulu gönderilmelidir. ★ YAPI ve KREDİ BANKASI'nın şube ve ajanslarından abone kaydolunabilir.

İLÂN TARİFESİ

Siyah - Beyaz :		Çok renkli :	
Tam sayfa	**1500 TL.**	**Tam sayfa**	**2500 TL.**
Yarım sayfa	**800 TL.**	**Yarım sayfa**	**1500 TL.**

DİZİLDİĞİ ve BASILDIĞI YER :
Doğan Kardeş Matbaacılık Sanayii A. Ş.

Gönderilen yazı ve resimler iade edilmez.

ANADOLUMUZ

Ne verimli toprakları
var,
Ne güzeldir dağları,
ovaları...
Kışları, yazları başkadır.

Buzdan kaynakları var,
Göz alıcı dağlarında.
Yeşil yeşil ovaları,
Denizleri, gölleri var.

MUNİSE DEMİRPENÇE
Atatürk Ortaokul Öğrencisi
ELÂZIĞ

NİĞDE'M

Niğde'liyim ben,
Severim bu ili,
Güzeldir her şeyi.

Görmek ister her turist,
Benim ilim Niğde'yi,
Severler bu güzel ili.

Siz de isterseniz eğer,
Buyrun gelin, bekleriz;
Yemişler, kitaplar
veririz.

NAZAN GÖKSEL
Atatürk Ortaokulu öğrencisi
NİĞDE

ACI

Sen sevgili öğretmen,
Sen bizleri eğittin.
Sen yol gösteren yönetmen;
Ne oldu da bırakıp gittin?..

Acı artık bize ne olur,
Hayatımız şimdi bir üzüntü...
Sana sevgimiz çok büyüktü.

YASEMİN PEKMEZCİ
Şehremini Ortaokulu öğrencisi
İSTANBUL

ATAM

Atam seni çok severim
ben,
Her ân gönülleri
süslersin.
Savaşları yapan,
Yurdumu kurtaran
Sensin Atam, sensin.

AHMET EROL
Hürriyet İlkokulu - ANKARA

Zihinlerin en taze, hafızaların en kuvvetli olduğu zaman:
Çocukluk çağı -
LİNGUAFON Metodu ile yabancı dil öğrenmek için en güzel fırsat!

Doğar doğmaz konuşmağa başlamış değilsiniz. Ama etrafınızdaki insanlar durmadan bir şeyler söylüyordu, değil mi?... Ve yavaş yavaş Türkçe kelimelerin sesi, Türkçe cümlelerin âhengi zihninizde bir daha silinmeyecek şekilde yer ediyordu.

Yalnız işitmekle kalmıyordunuz, fakat aynı zamanda **görüyordunuz da**: Çevrenizdekiler **baba** derken tekrar tekrar duyduğunuz bu ses, zihninizde belirli bir erkeğin şekli ve çizgileriyle birleşiyordu. Öyle ki birini düşünürken öteki de hatırınıza geliyor, gözlerinizin önünde şekilleniyordu.

Bir gün geldi ki, siz de bu sesleri taklide başladınız... ve kısa bir süre sonra Türkçe kelimeler söylemeye, Türkçe cümleler kurmaya muvaffak oldunuz.

Bir şeyin görünüşü ile bunu gösteren kelimelerin sesini birleştirmeyi öğrendikten sonra bu görünüş ve seslere yazılı şekiller de kattınız; yani başka bir deyimle **okumayı öğrendiniz.**
Dil öğrenmenin normal yolu işte budur.

LİNGUAFON
Metodu da
Plakları, yardımcı kitapları ve resimleriyle
SİZE YABANCI DİL ÖĞRETECEK

Çocuklarınızın İngilizce, Fransızca veya Almanca bilmesi her halde en samimî emelinizdir. Küçüklerin de ördeğin suya bayıldığı kadar yabancı dilleri sevdiklerini pedagoji ilmi bize gösteriyor. Linguafon Metodu hakkında bir fikir alabilmek için parasız broşürümüzü isteyiniz.

Adres : LİNGUAFON Enstitüsü
Ankara Caddesi, 107
İstanbul

OYUN EĞLENCE BİLMECE

Aşağıdaki şekillerin içinde bir ata sözü gizlidir. Bulabilecek misiniz bakalım...

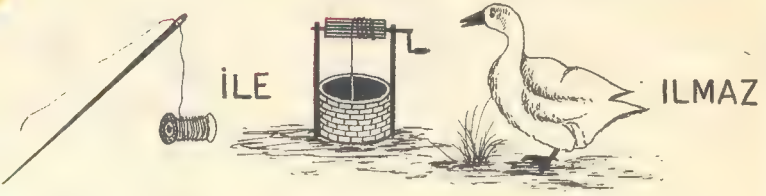

Siyahla boyalı yerde bu müzik aletinin bir parçası eksik. Yandaki parçalardan hangisi eksik olandır?

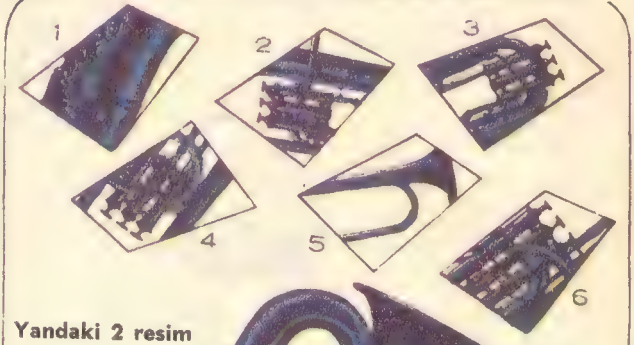

Yandaki 2 resim arasında tam 7 fark var. Bulun bakalım.

Numaraları birleştirince karşınıza çok şirin bir cambaz çıkacak.

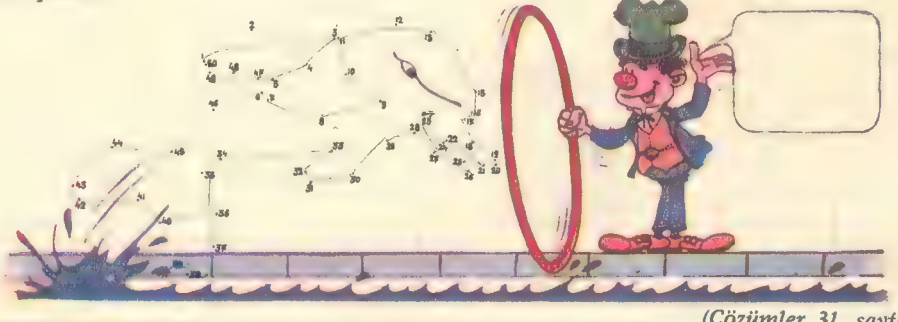

(Çözümler 31. sayfada)

SİZİN FIRÇANIZDAN

AY'DA *Önder Köktürk (8 yaşında)* *İSTANBUL*

ATATÜRK *Şafak Tavkul (10 yaşında)* *ANKARA*

RESİMLERİNİZLE ŞEHİRLERİMİZ

ISPARTA

İsmail Bozkurt
Galatasaray Lisesi
8-E, No. 945

Akdeniz bölgesinde bulunan bir ilimizdir. Göller bölgesinin orta kesimindeki il topraklarının yüzey şekillerinin başlıca özelliği, kalker yapılı çukur alanlarla, bunları çevreleyen dağlardır. Çukur alanların en önemlisi Isparta ovasıdır. Dağların başlıcaları ise, Akdağ, Davras'tır. Kuzey kesiminde Eğridir Gölü çukur alanı vardır. Yazlar sıcak ve kurak, kışlar sert geçer. En büyük gölü Eğridir'dir. Ekonomik hayatın temelini tarım teşkil eder.

DEREBOYU
Yaman Ertuna *SAMSUN*

KARABÜK
Zeliha Selvi *KARABÜK*

BİRAZ DA GÜLELİM

NASRETTİN HOCA'DAN SEÇMELER

GÖÇ

Hocanın evine hırsız girer
Ne var, ne yok hep toplar
Koca bir denk yapar
Vurur sırtına yolu tutar
Bunu gören Hoca
Yatağı yorganı sırtlar
Düşer hırsızın ardına
Hırsız gider Hoca gider
Derken gelinir bir eve
Hırsız kapıyı açmadan
Döner ardına bakar
Ne görsün
Hoca ardında yüklü
— A Hoca bu halin ne
Yatakla yorganla böyle nereye
— Nereye olacak canım nereye
Göç etmiyor muyuz sizin eve.

KUTLU ADALI

— «Ne bağırıyorsunuz? Daha elimi bile değdirmedim.»

— «Onlara bir kötülüğümüz dokunmayacağını söylesek olur mu?»

«Banyolu oda mı?.. Yoksa beni bu şehire yıkamak için getirdiniz?»

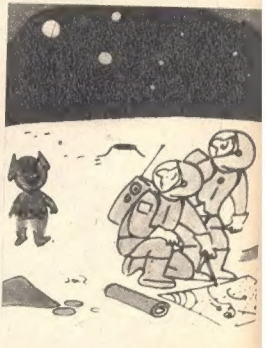

«Ne o yolunuzu mu kay bettiniz?»

bu hafta Doğan Kardeşler

DOĞUM GÜNÜ HEDİYELİ BU SAYFAMIZA KATILMAK İÇİN: Ad ve soyadınızı, doğum yer ve tarihinizi, ev adresinizi yazıp, doğum gününüze 2 ay kala 2 vesikalık fotoğrafla birlikte **«DOĞAN KARDEŞ — Bu hafta Doğan Kardeşler sayfası — P. K. 1146, İSTANBUL»** adresine postalayınız.

★Haşim Doğusan
Ankara 19.2.1958

Dilek Çalışkan
Burhaniye 19.2.1961

Funda Akyollu
İstanbul 19.2.1961

Şebnem Ildırım
Gelibolu 12.2.1961

★Arzu Tunçata
Ankara 19.2.1963

Özalp Sofuoğlu
Ankara 19.2.1965

Murat Ünalacak
Gaziantep 19.2.1968

★Levent Ersever
İstanbul 20.2.1959

Mustafa Bayram
Giresun 20.2.1960

Beyhan Üçyiğit
Londra 20.2.1961

Aykut Gümüşdağ
Kadıköy 20.2.1964

★Dilek Küçükoğlu
Balıkesir 21.2.1963

Nilgün Çudin
Ünye - Ordu 1965

İbrahim Mazlumoğlu
Ankara 21.2.1965

Devrim Ünlü
Ankara 21.2.1966

Sinan Birgören
Mudurnu 22.2.1960

★Sami Eren
İzmir 22.2.1961

Fisun Durak
İzmit 22.2.1964

M. Fırat Filiz
Bursa 22.2.1965

★Ayşegül Çetin
İstanbul 23.2.1962

Necdet Durmaz
Adana 23.2.1964

Armağan Atalay
Ankara 1962

Hakan Yılmaz
Adana 1961

Levent Tüfekçioğlu
Hendek 23.2.1966

A. S. Kırmızıoğlu
Havran 24.2.1960

★Metin Demirağ
Ankara 24.2.1961

İlknur Ceylân
İstanbul 24.2.1963

A. Rıfat Ürgüplü
İstanbul 1959

Refik Uzun
Ödemiş 24.2.1963

★Mehmet Emiri
Adana 25.2.1960

OYUN EĞLENCE BİLMECE ÇÖZÜMLERİ

- İğne ile kuyu kazılmaz.
- Siyahla kapatılan kısım 6 no'lu parçadır.
- İki resim arasındaki 7 hata şunlardır:
  1) Adamın gözleri şaşı, 2) Burnu siyah, 3) Soldaki 3 kuştan birinin yeri değişik, 4) Yapraklardan birinin damarları yok, 5) Sopa daha uzun, 6) Yerde bir taş eksik, 7) Arkadaki evin bacası yok.
- Numaraları birleştirince bir yunusla karşılaşacaktınız.

Ali ile Ayşe

Erol Arısal